

ת"פ 24294/09/17 - מדינת ישראל נגד עופר אלעזר

ת"פ 24294-09-17
03 דצמבר 2017

בית משפט השלום קריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

בפני: כב' השופטת נועה חקלאי

המאשימה

בעניין:
מדינת ישראל
נגד

הנאשם

עופר אלעזר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נופר לוי ומתמחה נטע יוספי

הנאשם ובא כוחו עו"ד שגית פנחס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן.

לפיכך אני מרשיעה אותו בעבירות הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12 א (ג) (1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב 1952.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ח, 03/12/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין

האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12 א(ג) (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952.

עמוד 1

על פי עובדות כתב האישום ביום 30.8.17 הסיע הנאשם ברכבו בסמוך למחסום תרקומיה את היימן נטשה תושב הרשות הפלסטינית מבלי שהיה בידו אישור כניסה ושהייה כדין בישראל.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי המתחם נע ממאסר מותנה ועם מספר חודשי מאסר ועתר להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם.
3. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה, לתרומתו של הנאשם לחברה ולמדינה ועתרה להטיל על הנאשם ענישה ברף התחתון של המתחם.

דין

4. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

5. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה היא ברף הנמוך, בשים לב שהנאשם לא סייע בהכנסת התושב הזר לישראל אלא בהוצאתו, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטיה בביטחון הציבור.
6. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירות** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי יחיד, נתתי דעתי לדברי ב"כ הנאשם כי לשוהה הזר היה אישור שהייה אך אישור זה פקע, נתתי דעתי לכך שהנאשם הסיע את השוהה לכיוון המחסום ולא לתוככי מדינת ישראל, נתתי דעתי לתיקון כתב האישום באופן שלאחריו אין אינדיקציה לכך שההסעה בוצעה תמורת שכר, לכך שהנאשם הינו נהג מונית במקצועו והוזמן לבצע את ההסעה על ידי קבלן, לכך ששאל את הנוסעים אם יש בידם אישורים והם השיבו שאכן יש בידם אישורים אך הנאשם לא בדק את האישורים בעצמו.
7. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות,

ראו למשל במקרים הבאים:

· רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של

נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 9038/15 מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 3656/05 מנחם נ' מדינת ישראל, התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית המשפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 סאלח סרסור נ' מדינת ישראל התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה ש להסעת שוהה בלתי חוקי, בית שמפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים. למערער ואישתו בעיות רפואיות שנסקרו בתסקיר ובמסמכים רפואיים. מדובר בנאשם בן 77, בעל משפחה, שלא קיבל תמורה מהשב"ח אותו הסיע.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 מדינת ישראל נ' אבוגודה (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 מדינת ישראל נ' כרישאת (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ(רמלה) 16068-07-15 מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 מדינת ישראל נ' שורצמן (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 מדינת ישראל נ' נירוך (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 מדינת ישראל נ' מוחמד ריא (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 מדינת ישראל נ' עטאללה (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 מדינת ישראל נ' רצאבי (הסעת שב"ח יחיד).

8. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

9. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

10. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

• את היותו נעדר עבר פלילי.

• את נטילת האחריות המיידית על מעשיו.

• את פגיעת העונש בנאשם. הנאשם הינו כאמור נהג מונית אשר מסיע מידי יום אנשים אשר אינם מוכרים לו באופן אישי.

· לקחתי בחשבון את תרומתו של הנאשם למדינה במסגרת שירותו הצבאי ואת הערכים עליהם התחנך וגידל את ילדיו.

· את שיקול הרתעת היחיד והרביסבגדרו של המתחם.

11. לאחר ששקלתי מכלול השיקולים, ראיתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

12. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות על חוק הכניסה לישראל

ג. התחייבות כספית בסך ₪ 3,000 שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952 למשך שנתיים מהיום. על הנאשם לחתום על ההתחייבות עוד היום אחרת יאסר למשך 15 יום.

ד. קנס בסך ₪ 1,000 או 10 ימי מאסר.

הקנס יקוזז מהפיקדון שהופקד במסגרת 7073-09-17 ויתרת הפיקדון בתיק זה תושב לנאשם ככל שאין עיקולים על הפיקדון.

מורה על ביטול ההגבלות שהוטלו על הרכב במסגרת תיק 7073-09-17 (הסרת השיעבודים/עיקולים וכל הבטחונות שהוטלו ביחס לרכב).

ככל שיש מוצגים יושמדו- בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

**ניתנה והודעה היום ט"ו
כסלו תשע"ח,
03/12/2017 במעמד
הנוכחים.
נועה חקלאי, שופטת**

הוקלד על ידי דיניאל לזון